

NAPROSIĆ (4) *vb pf*

a jasne; o prawdopodobnie jasne (tak w prosić; tak też Cn).

inf naprosić (1). ◇ *praet 3 sg m* naprosił (1). ◇ *plusq 3 sg m* był naprosił (1). ◇ *part praet act* naprosiwszy (1).

Sł stp brak, Cn s.v. nabudować, Linde XVII w.

Zaprosić wielu (z subiektywnym odczuciem wielości) [w tym: kogo (pl) (3)] (4) :

naprosić na co (2): Scipio Rzymfki. [...] Vczyził zá potráwę/ miáľto Kártágińłkie. Náprosił na wieczęzą/ więć miáľto dał ná wet/ Lácny był łzturm zá łtołem/ rozchwyćili ie wnet. *RejZwierz* 25; káždy gość v niego s tych ktorich był ná obiad náprosił mieyľce łwe záľiadł *GórnDworz* P8v.

Zwrot: »naprosić gości« = apparare convivium Mącz [szyk zmienny] (3): *Mącz* 501a; *GórnDworz* P8v; *Podobieńłtwo o króľu/ który vczynił gody łynowi łwemu/ náprosiwłzy gości/ ktorzy przyść niechćieli. WujNT przedm* 39.

Formacje współrdzenne cf PROSIĆ.

Cf [NAPROSZONY]

KCh